

Arrest

nr. 178 366 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2016 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. KARABAYIR en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Arabische origine en aanhanger van de soennitische islam. U bent afkomstig van de stad Kirkuk in de wijk al Askari. In 2013 ging u werken in Hela in de provincie Babylon. U werkte er als tolk Turks voor het bedrijf 'Maximall'. Op 02/03/2014 huwde u er met uw vrouw Z.(...) M.(...) N.(...) A.(...)-J.(...)(O.V. 8.147.273). Zij volgde de sjiiitische islam maar na haar huwelijk met u bekeerde ze zicht tot het soennisme. Haar familie ging niet akkoord met jullie huwelijk. Hierop ging u een week na uw huwelijk met uw vrouw naar uw woonplaats in Kirkuk. Na twee maanden kon u en uw

vrouw werken bij een lokale afdeling van 'Maximall' in Kirkuk. Op 10/08/2015 werd u opgebeld door daesh. Ze eisten 500.000 \$ van het bedrijf. U vertaalde hun eis voor uw Turkse baas Ali die hierna contact opnam met het hoofdkwartier in Baghdad. Op 12/08/2015 werd u opnieuw opgebeld door daesh die zeiden dat ze gingen laten weten waar het geld naartoe diende te worden gebracht. De volgende morgen merkte u dat uw baas Ali het bedrijf had verlaten. Om 12h00 werd u opgebeld door daesh en u zei hen dat het hoofd van het bedrijf er niet meer was. Hierop dreigden ze u te vermoorden indien ze het geld niet kregen. U lichtte uw vrouw van deze bedreiging in. De volgende dag vluchtten jullie naar Erbil. Vandaar trokken jullie via Turkije, en kwamen jullie via een boottocht naar Griekenland en via de Balkanroute naar België waar jullie op 20/10/2015 jullie asielaanvraag indienden. Jullie zijn in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, identiteitgegevens van uw zus B.(...)die in België verblijft, en een usb-stick met kopies van uw woonstkaart, rantsoenkaart, inschrijving van uw wagen, als ook foto's. Uw advocaat voegde nog landinfo m.b.t. Irak en een reisadvies voor Irak aan uw administratief dossier toe.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3 & 9) dat u in 2013 uw woonplaats in Kirkuk verliet om te gaan werken te Hela in de provincie Babylon. U verbleef er één jaar en drie maanden. Eén week na uw huwelijk op 02/03/2014 in Hela keerde u samen met uw vrouw terug naar uw woonplaats in Kirkuk.

U stelt (CGVS p. 8-9) dat toen u terugkeerde naar Kirkuk de stad Mosul reeds voordien in 2013, toen u nog in Hela was, in handen van daesh was gevallen, dat de Iraakse militairen Kirkuk reeds hadden verlaten toen u er aankwam en de Koerdische Peshmerga's er de macht hadden. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat de stad Mosul pas in de handen van daesh viel op 10/06/2014 en dit na 4 dagen vechten met het Iraakse leger. Het Iraakse leger sloeg toen op de vlucht en trok ook weg uit Kirkuk, dat op 12/06/2014 onder de controle kwam van Peshmerga's. Aangezien u beweert dat u sinds maart 2014 terug in Kirkuk verbleef, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u weet dat de nabij gelegen stad Mosul door daesh veroverd werd toen u reeds in Kirkuk was. De verovering van Mosul door Daesh was immers een zeer belangrijk moment in de recente geschiedenis van Noordelijk Irak. Voorts is het absoluut ondenkbaar dat u, indien u werkelijk sinds maart 2014 in Kirkuk verbleef, niet zou weten dat het Iraakse leger zich in juni 2014 terugtrok uit de stad en dat de Koerdische strijdkrachten Kirkuk volledig overnamen. De vaststelling dat u geen weet heeft van deze uiterst belangrijke ontwikkelingen die zich afspeelden op een moment dat u beweert in de regio en de stad Kirkuk aanwezig te zijn

geweest, ondermijnt op fundamentele wijze uw bewering dat u toen samen met uw vrouw in Kirkuk woonde.

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 12-13) dat in de periode u in Kirkuk met uw vrouw verbleef er éénmaal een avondklok werd ingesteld en dit voor een periode van 1 dag. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt echter dat er in de periode dat u in de stad beweert te hebben verbleven meermaals een avondklok werd afgesteld. Uw verklaring dat er slechts éénmaal voor 1 dag de avondklok werd ingesteld, is ook tegenstrijdig met de verklaring van uw vrouw, die stelt dat er meerdere keren een avondklok werd ingesteld en dit soms voor 2 à 3 dagen (CGVS vrouw p. 4). De vaststelling dat uw verklaringen over de frequentie en de duur van de ingestelde uitgaansverboden, maatregelen die het dagelijks leven toch ingrijpend bepalen en waarvan mag worden verwacht dat u dit zich dus zou kunnen herinneren, tegenstrijdig zijn met objectieve informatie én met de verklaringen van uw eigen vrouw, doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde recente verblijf in Kirkuk.

Gevraagd of de stad Kirkuk aangevallen werd door daesh toen u er sinds maart 2014 verbleef, stelt u aanvankelijk uitdrukkelijk (CGVS p. 9-10) dat dit tweemaal gebeurde, eens toen daesh via het militaire kamp Kaywan Kirkuk wou binnendringen en eens toen daesh een checkpoint bij de nabij gelegen stad Failak aanviel. Gevraagd of u het Kirkuk Palace hotel kent beaamt u dit en stelt u (CGVS p. 11) niet te weten of er daar iets is voorgevallen. Onmiddellijk hierna wijzigt u uw verklaringen en verklaart u dat daesh er zware strijd heeft gevoerd met Koerdische strijders en dat alle aanvallers van daesh toen zijn omgekomen. U verklaart ook dat deze aanval op het hotel plaatsvond los van de twee hierboven door u aangehaalde aanvallen van daesh. Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat daesh in de periode toen u er was twee aanvallen - niet meer - op Kirkuk uitvoerde, stelt u (CGVS p. 12) dat u nu inderdaad iets anders zegt, maar dat dit zo vaak gebeurde dat u het zich niet meer herinnert. Redelijkerwijs kan verwacht worden dat bepalende ervaringen, zoals een aanval van een terroristische groepering op de stad waar u verbleef, in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een coherente beschrijving van kan geven, hetgeen in casu niet het geval is. Dit maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en wijst er eerder op dat u door studie een verhaal probeert eigen te maken.

Wat betreft de Centrale gevangenis van Kirkuk verklaart u (CGVS p. 12) dat daesh heeft gedreigd deze op te blazen maar dat er niets gebeurd is omdat de straat er was afgezet. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat daesh in januari 2015 een aanslag heeft uitgevoerd met een bomauto tegen de Centrale gevangenis in een poging omwille van terrorisme beschuldigde gevangenen te bevrijden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk samen met uw vrouw recent afkomstig te zijn uit de stad Kirkuk gelegen in de provincie Kirkuk. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jullie beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jullie asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België u en uw vrouw in Kirkuk hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jullie verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De volgende documenten verkreeg u in Kirkuk: op 17/08/2014 uw identiteitskaart, op 23/02/2015 uw rijbewijs, op 13/05/2008 uw woonstkaart, op 17/03/2015 uw inschrijvingsbewijs voor uw auto, en op 20/11/2013 uw rantsoenkaart voor de periode 2014-2015. Deze documenten tonen echter niet aan dat u zoals u beweert sinds maart 2014 permanent tot augustus 2015 in Kirkuk zou verbleven hebben. Verder dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke documenten in Irak makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. De identiteitskaart van uw vrouw, jullie huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, houden geen verband met jullie beweerde verblijf in Kirkuk. De usb-stick bevat ook nog foto's waarop u staat afgebeeld in en voor een Maximall filiaal zonder dat hierbij

echter kan worden afgeleid in welke hoedanigheid u er bent noch waar en wanneer deze foto's genomen zijn. De overig foto's betreffen u en uw vrouw waaruit evenmin kan afgeleid worden wanneer en waar ze werden genomen. De foto van u en uw vrouw (in huwelijkskledij?) bij een wagen toont enkel aan dat de wagen een nummerplaat heeft van de regio al-Sulaymanyah, hetgeen een provincie in Noord-Irak is. De identiteitgegevens van uw zus Bishree die in België verblijft bevat geen informatie die wordt betwist. Wat betreft uw zus verklaarde u (CGVS p. 4) dat ze in het kader van een gezinshereniging haar verblijfstatus in België verkreeg en dat ze woonde in Jalawla in de provincie Diyala en er geen problemen kende. Uw advocaat voegde nog landinfo m.b.t. Irak, meer specifiek Kirkuk, toe hetgeen echter geen informatie bevat over uw persoonlijk relaas. Dit geldt ook voor het reisadvies van de bevoegde Nederlandse autoriteiten voor Irak, o.a. het negatief reisadvies voor Kirkuk, hetgeen een reisadvies is voor Nederlanders die van plan zijn om naar Irak te reizen, doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Iraakse nationaliteit bezitten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen en deze van uw vrouw in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26/05/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de plaatsen van jullie eerder verblijf. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie voorgehouden verblijfplaats in Irak. U bleef (CGVS p. 14) echter bij uw hierboven aangehaalde beweringen dat u en uw vrouw niet in Kirkuk waren toen Mosul door daesh werd veroverd, dat de Peshmerga's bij jullie komst in maart 2014 reeds Kirkuk in handen hadden en dat de Iraakse militairen reeds waren vertrokken, dat u dit niet met eigen ogen heeft gezien maar van uw familie heeft gehoord omdat u toen niet in Kirkuk was toen dit alles gebeurde, hetgeen echter zoals hierboven werd aangetoond absoluut niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u samen met uw vrouw verbleven heeft voor jullie komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u met uw vrouw voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u en uw vrouw jullie werkelijke streek van herkomst verlaten hebben. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u en uw vrouw bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over

bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u en uw vrouw afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in jullie hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat in hoofde van uw vrouw Z.(...) M.(...) N.(...) A.(...)-J.(...) (O.V. 8.147.273) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 20/10/2015 heeft u samen met uw man J.(...) I.(...) G.(...) A.(...) (O.V. 8.147.273) in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

“U bent een Iraaks staatsburger van Arabische origine en aanhanger van de soennitische islam. U bent afkomstig van de stad Kirkuk in de wijk al Askari. In 2013 ging u werken in Hela in de provincie Babylon. U werkte er als tolk Turks voor het bedrijf ‘Maximall’. Op 02/03/2014 huwde u er met uw vrouw Z.(...) M.(...) N.(...) A.(...)-J.(...) (O.V. 8.147.273). Zij volgde de sjitische islam maar na haar huwelijk met u bekeerde ze zich tot het soennisme. Haar familie ging niet akkoord met jullie huwelijk. Hierop ging u een week na uw huwelijk met uw vrouw naar uw woonplaats in Kirkuk. Na twee maanden kon u en uw vrouw werken bij een lokale afdeling van ‘Maximall’ in Kirkuk. Op 10/08/2015 werd u opgebeld door daesh. Ze eisten 500.000 \$ van het bedrijf. U vertaalde hun eis voor uw Turkse baas Ali die hierna contact opnam met het hoofdkwartier in Baghdad. Op 12/08/2015 werd u opnieuw opgebeld door daesh die zeiden dat ze gingen laten weten waar het geld naartoe diende te worden gebracht. De volgende morgen merkte u dat uw baas Ali het bedrijf had verlaten. Om 12h00 werd u opgebeld door daesh en u zei hen dat het hoofd van het bedrijf er niet meer was. Hierop dreigden ze u te vermoorden indien ze het geld niet kregen. U lichtte uw vrouw van deze bedreiging in. De volgende dag vluchtten jullie naar Erbil. Vandaar trokken jullie via Turkije, en kwamen jullie via een boottocht naar Griekenland en via de Balkanroute naar België waar jullie op 20/10/2015 jullie asielaanvraag indienden. Jullie zijn in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, identiteitgegevens van uw zus Bishree die in België verblijft, en een usb-stick met kopies van uw woonstkaart, rantsoenkaart, inschrijving van uw wagen, als ook foto's. Uw advocaat voegde nog landinfo m.b.t. Irak en een reisadvies voor Irak aan uw administratief dossier toe. ”

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man Jaf Ibrahim Ghazi Ali (O.V. 8.147.273). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie

van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3 & 9) dat u in 2013 uw woonplaats in Kirkuk verliet om te gaan werken te Hela in de provincie Babylon. U verbleef er één jaar en drie maanden. Eén week na uw huwelijk op 02/03/2014 in Hela keerde u samen met uw vrouw terug naar uw woonplaats in Kirkuk.

U stelt (CGVS p. 8-9) dat toen u terugkeerde naar Kirkuk de stad Mosul reeds voordien in 2013, toen u nog in Hela was, in handen van daesh was gevallen, dat de Iraakse militairen Kirkuk reeds hadden verlaten toen u er aankwam en de Koerdische Peshmerga's er de macht hadden. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat de stad Mosul pas in de handen van daesh viel op 10/06/2014 en dit na 4 dagen vechten met het Iraakse leger. Het Iraakse leger sloeg toen op de vlucht en trok ook weg uit Kirkuk, dat op 12/06/2014 onder de controle kwam van Peshmerga's. Aangezien u beweert dat u sinds maart 2014 terug in Kirkuk verbleef, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u weet dat de nabij gelegen stad Mosul door daesh veroverd werd toen u reeds in Kirkuk was. De verovering van Mosul door Daesh was immers een zeer belangrijk moment in de recente geschiedenis van Noordelijk Irak. Voorts is het absoluut ondenkbaar dat u, indien u werkelijk sinds maart 2014 in Kirkuk verbleef, niet zou weten dat het Iraakse leger zich in juni 2014 terugtrok uit de stad en dat de Koerdische strijdkrachten Kirkuk volledig overnamen. De vaststelling dat u geen weet heeft van deze uiterst belangrijke ontwikkelingen die zich afspeelden op een moment dat u beweert in de regio en de stad Kirkuk aanwezig te zijn geweest, ondermijnt op fundamentele wijze uw bewering dat u toen samen met uw vrouw in Kirkuk woonde.

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 12-13) dat in de periode u in Kirkuk met uw vrouw verbleef er éénmaal een avondklok werd ingesteld en dit voor een periode van 1 dag. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt echter dat er in de periode dat u in de stad beweert te hebben verbleven meermaals een avondklok werd afgesteld. Uw verklaring dat er slechts éénmaal voor 1 dag de avondklok werd ingesteld, is ook tegenstrijdig met de verklaring van uw vrouw, die stelt dat er meerdere keren een avondklok werd ingesteld en dit soms voor 2 à 3 dagen (CGVS vrouw p. 4). De vaststelling dat uw verklaringen over de frequentie en de duur van de ingestelde uitgaansverboden, maatregelen die het dagelijks leven toch ingrijpend bepalen en waarvan mag worden verwacht dat u dit zich dus zou kunnen herinneren, tegenstrijdig zijn met objectieve informatie én met de verklaringen van uw eigen vrouw, doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde recente verblijf in Kirkuk.

Gevraagd of de stad Kirkuk aangevallen werd door daesh toen u er sinds maart 2014 verbleef, stelt u aanvankelijk uitdrukkelijk (CGVS p. 9-10) dat dit tweemaal gebeurde, eens toen daesh via het militaire kamp Kaywan Kirkuk wou binnendringen en eens toen daesh een checkpoint bij de nabij gelegen stad Failak aanviel. Gevraagd of u het Kirkuk Palace hotel kent beaamt u dit en stelt u (CGVS p. 11) niet te weten of er daar iets is voorgevallen. Onmiddellijk hierna wijzigt u uw verklaringen en verklaart u dat daesh er zware strijd heeft gevoerd met Koerdische strijders en dat alle aanvallers van daesh toen zijn omgekomen. U verklaart ook dat deze aanval op het hotel plaatsvond los van de twee hierboven door u aangehaalde aanvallen van daesh. Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat daesh in de periode toen u er was twee aanvallen - niet meer - op Kirkuk uitvoerde, stelt u (CGVS p. 12) dat u nu inderdaad iets anders zegt, maar dat dit zo vaak gebeurde dat u het zich niet meer herinnert. Redelijkerwijs kan verwacht worden dat bepalende ervaringen, zoals een aanval van een terroristische groepering op de stad waar u verbleef, in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een coherente beschrijving van kan geven, hetgeen in casu niet het geval is. Dit maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en wijst er eerder op dat u door studie een verhaal probeert eigen te maken.

Wat betreft de Centrale gevangenis van Kirkuk verklaart u (CGVS p. 12) dat daesh heeft gedreigd deze op te blazen maar dat er niets gebeurd is omdat de straat er was afgezet. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat daesh in januari 2015 een aanslag heeft uitgevoerd met een bomauto tegen de Centrale gevangenis in een poging omwille van terrorisme beschuldigde gevangenen te bevrijden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk samen met uw vrouw recent afkomstig te zijn uit de stad Kirkuk gelegen in de provincie Kirkuk. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jullie beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jullie asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België u en uw vrouw in Kirkuk hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jullie verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De volgende documenten verkreeg u in Kirkuk: op 17/08/2014 uw identiteitskaart, op 23/02/2015 uw rijbewijs, op 13/05/2008 uw woonstkaart, op 17/03/2015 uw inschrijvingsbewijs voor uw auto, en op 20/11/2013 uw rantsoenkaart voor de periode 2014-2015. Deze documenten tonen echter niet aan dat u zoals u beweert sinds maart 2014 permanent tot augustus 2015 in Kirkuk zou verbleven hebben. Verder dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke documenten in Irak makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. De identiteitskaart van uw vrouw, jullie huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, houden geen verband met jullie beweerde verblijf in Kirkuk. De usb-stick bevat ook nog foto's waarop u staat afgebeeld in en voor een Maximall filiaal zonder dat hierbij echter kan worden afgeleid in welke hoedanigheid u er bent noch waar en wanneer deze foto's genomen zijn. De overig foto's betreffen u en uw vrouw waaruit evenmin kan afgeleid worden wanneer en waar ze werden genomen. De foto van u en uw vrouw (in huwelijkskledij?) bij een wagen toont enkel aan dat de wagen een nummerplaat heeft van de regio al-Sulaymanyah, hetgeen een provincie in Noord-Irak is. De identiteitgegevens van uw zus B.(...) die in België verblijft bevat geen informatie die wordt betwist. Wat betreft uw zus verklaarde u (CGVS p. 4) dat ze in het kader van een gezinshereniging haar verblijfstatus in België verkreeg en dat ze woonde in Jalawla in de provincie Diyala en er geen problemen kende. Uw advocaat voegde nog landinfo m.b.t. Irak, meer specifiek Kirkuk, toe hetgeen echter geen informatie bevat over uw persoonlijk relaas. Dit geldt ook voor het reisadvies van de bevoegde Nederlandse autoriteiten voor Irak, o.a. het negatief reisadvies voor Kirkuk, hetgeen een reisadvies is voor Nederlanders die van plan zijn om naar Irak te reizen, doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Iraakse nationaliteit bezitten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen en deze van uw vrouw in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26/05/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de plaatsen van jullie eerder verblijf. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie voorgehouden verblijfplaats in Irak. U bleef (CGVS p. 14) echter bij uw hierboven aangehaalde beweringen dat u en uw vrouw niet in Kirkuk waren toen Mosul door daesh werd veroverd, dat de Peshmerga's bij jullie komst in maart 2014 reeds Kirkuk in handen hadden en dat de Iraakse militairen reeds waren vertrokken, dat u dit niet met eigen ogen heeft gezien maar van uw familie heeft gehoord omdat u toen niet in Kirkuk was toen dit alles gebeurde, hetgeen echter zoals hierboven werd aangetoond absoluut niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u samen met uw vrouw verbleven heeft voor jullie komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u met uw vrouw voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u en uw vrouw jullie werkelijke streek van herkomst verlaten hebben. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u en uw vrouw bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u en uw vrouw afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in jullie hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 EVRM, van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen, van artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de “wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)”, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de “wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire

bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3 & 9) dat u in 2013 uw woonplaats in Kirkuk verliet om te gaan werken te Hela in de provincie Babylon. U verbleef er één jaar en drie maanden. Eén week na uw huwelijk op 02/03/2014 in Hela keerde u samen met uw vrouw terug naar uw woonplaats in Kirkuk.

U stelt (CGVS p. 8-9) dat toen u terugkeerde naar Kirkuk de stad Mosul reeds voordien in 2013, toen u nog in Hela was, in handen van daesh was gevallen, dat de Iraakse militairen Kirkuk reeds hadden verlaten toen u er aankwam en de Koerdische Peshmerga's er de macht hadden. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat de stad Mosul pas in de handen van daesh viel op 10/06/2014 en dit na 4 dagen vechten met het Iraakse leger. Het Iraakse leger sloeg toen op de vlucht en trok ook weg uit Kirkuk, dat op 12/06/2014 onder de controle kwam van Peshmerga's. Aangezien u beweert dat u sinds maart 2014 terug in Kirkuk verbleef, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u weet dat de nabij gelegen stad Mosul door daesh veroverd werd toen u reeds in Kirkuk was. De verovering van Mosul door Daesh was immers een zeer belangrijk moment in de recente geschiedenis van Noordelijk Irak. Voorts is het absoluut ondenkbaar dat u, indien u werkelijk sinds maart 2014 in Kirkuk verbleef, niet zou weten dat het Iraakse leger zich in juni 2014 terugtrok uit de stad en dat de Koerdische strijdkrachten Kirkuk volledig overnamen. De vaststelling dat u geen weet heeft van deze uiterst belangrijke ontwikkelingen die zich afspeelden op een moment dat u beweert in de regio en de stad Kirkuk aanwezig te zijn geweest, ondermijnt op fundamentele wijze uw bewering dat u toen samen met uw vrouw in Kirkuk woonde.

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 12-13) dat in de periode u in Kirkuk met uw vrouw verbleef er éénmaal een avondklok werd ingesteld en dit voor een periode van 1 dag. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt echter dat er in de periode dat u in de stad beweert te hebben verbleven meermaals een avondklok werd afgesteld. Uw verklaring dat er slechts éénmaal voor 1 dag de avondklok werd ingesteld, is ook tegenstrijdig met de verklaring van uw vrouw, die stelt dat er meerdere keren een avondklok werd ingesteld en dit soms voor 2 à 3 dagen (CGVS vrouw p. 4). De vaststelling dat uw verklaringen over de frequentie en de duur van de ingestelde uitgaansverboden, maatregelen die het dagelijks leven toch ingrijpend bepalen en waarvan mag worden verwacht dat u dit zich dus zou kunnen herinneren, tegenstrijdig zijn met objectieve informatie én met de verklaringen van uw eigen vrouw, doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde recente verblijf in Kirkuk.

Gevraagd of de stad Kirkuk aangevallen werd door daesh toen u er sinds maart 2014 verbleef, stelt u aanvankelijk uitdrukkelijk (CGVS p. 9-10) dat dit tweemaal gebeurde, eens toen daesh via het militaire kamp Kaywan Kirkuk wou binnendringen en eens toen daesh een checkpoint bij de nabij gelegen stad Failak aanviel. Gevraagd of u het Kirkuk Palace hotel kent beaamt u dit en stelt u (CGVS p. 11) niet te weten of er daar iets is voorgevallen. Onmiddellijk hierna wijzigt u uw verklaringen en verklaart u dat daesh er zware strijd heeft gevoerd met Koerdische strijders en dat alle aanvallers van daesh toen zijn omgekomen. U verklaart ook dat deze aanval op het hotel plaatsvond los van de twee hierboven door u aangehaalde aanvallen van daesh. Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat daesh in de periode toen u er was twee aanvallen - niet meer - op Kirkuk uitvoerde, stelt u (CGVS p. 12) dat u nu inderdaad iets anders zegt, maar dat dit zo vaak gebeurde dat u het zich niet meer herinnert. Redelijkerwijs kan verwacht worden dat bepalende ervaringen, zoals een aanval van een terroristische groepering op de stad waar u verbleef, in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een coherente beschrijving van kan geven, hetgeen in casu niet het geval is. Dit maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en wijst er eerder op dat u door studie een verhaal probeert eigen te maken.

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk samen met uw vrouw recent afkomstig te zijn uit de stad Kirkuk gelegen in de provincie Kirkuk. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jullie beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jullie asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België u en uw vrouw in Kirkuk hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jullie verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De volgende documenten verkreeg u in Kirkuk: op 17/08/2014 uw identiteitskaart, op 23/02/2015 uw rijbewijs, op 13/05/2008 uw woonstkaart, op 17/03/2015 uw inschrijvingsbewijs voor uw auto, en op 20/11/2013 uw rantsoenkaart voor de periode 2014-2015. Deze documenten tonen echter niet aan dat u zoals u beweert sinds maart 2014 permanent tot augustus 2015 in Kirkuk zou verbleven hebben. Verder dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke documenten in Irak makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. De identiteitskaart van uw vrouw, jullie huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, houden geen verband met jullie beweerde verblijf in Kirkuk. De usb-stick bevat ook nog foto's waarop u staat afgebeeld in en voor een Maximall filiaal zonder dat hierbij echter kan worden afgeleid in welke hoedanigheid u er bent noch waar en wanneer deze foto's genomen zijn. De overig foto's betreffen u en uw vrouw waaruit evenmin kan afgeleid worden wanneer en waar ze werden genomen. De foto van u en uw vrouw (in huwelijkskledij?) bij een wagen toont enkel aan dat de wagen een nummerplaat heeft van de regio al-Sulaymanyah, hetgeen een provincie in Noord-Irak is. De identiteitgegevens van uw zus Bishree die in België verblijft bevat geen informatie die wordt betwist. Wat betreft uw zus verklaarde u (CGVS p. 4) dat ze in het kader van een gezinshereniging haar verblijfstatus in België verkreeg en dat ze woonde in Jalawla in de provincie Diyala en er geen problemen kende. Uw advocaat voegde nog landinfo m.b.t. Irak, meer specifiek Kirkuk, toe hetgeen echter geen informatie bevat over uw persoonlijk relaas. Dit geldt ook voor het reisadvies van de bevoegde Nederlandse autoriteiten voor Irak, o.a. het negatief reisadvies voor Kirkuk, hetgeen een reisadvies is voor Nederlanders die van plan zijn om naar Irak te reizen, doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Iraakse nationaliteit bezitten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch

moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen en deze van uw vrouw in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26/05/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de plaatsen van jullie eerder verblijf. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie voorgehouden verblijfplaats in Irak. U bleef (CGVS p. 14) echter bij uw hierboven aangehaalde beweringen dat u en uw vrouw niet in Kirkuk waren toen Mosul door daesh werd veroverd, dat de Peshmerga's bij jullie komst in maart 2014 reeds Kirkuk in handen hadden en dat de Iraakse militairen reeds waren vertrokken, dat u dit niet met eigen ogen heeft gezien maar van uw familie heeft gehoord omdat u toen niet in Kirkuk was toen dit alles gebeurde, hetgeen echter zoals hierboven werd aangetoond absoluut niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u samen met uw vrouw verbleven heeft voor jullie komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u met uw vrouw voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u en uw vrouw jullie werkelijke streek van herkomst verlaten hebben. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u en uw vrouw bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u en uw vrouw afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in jullie hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers geven aan dat verzoeker enorm zenuwachtig was tijdens het gehoor en daardoor moeite had met het herinneren van sommige data van belangrijke feiten en het instellen van de avondklok. Iedere asielzoeker staat echter bloot aan een zekere vorm van stress en zenuwachtigheid tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Waar verzoeker stelt dat hij dit te kennen heeft gegeven tijdens het gehoor, moet worden opgemerkt dat verzoeker geen enkele melding maakte van stress of zenuwachtigheid bij aanvang of tijdens het gehoor. Het is pas naar het einde van het gehoor toe, wanneer de dossierbehandelaar aangeeft de informatie te checken en verzoeker de kans geeft alsnog de waarheid te vertellen omtrent zijn werkelijke verblijfplaats, dat verzoeker aangeeft dat hij in de war is door de vragen en veel stress heeft door wat hij heeft meegemaakt (stuk 5 A, gehoorverslag, p. 14). Slechts nadat hij werd geconfronteerd met een zekere twijfel van de dossierbehandelaar, verwijst verzoeker naar stress. Verzoeker brengt bovendien geen enkel objectief element bij waaruit blijkt dat stress hem ervan zou kunnen weerhouden belangrijke feiten en gebeurtenissen te herinneren. In weerwil tot wat verzoekers laten uitschijnen gaat het niet over een onschuldige vergissing betreffende de chronologie van de feiten, maar gaat het over belangrijke gebeurtenissen in de stad waar hij beweerde woonachtig te zijn, waardoor het niet aannemelijk is dat verzoeker ze zou vergeten zijn en dit omwille van “zenuwachtigheid”. Het argument dat verzoekster wel op de hoogte is van deze gegevens en verzoeker een slechter geheugen heeft dan verzoekster, kan verzoekers onwetendheid omtrent dergelijke feiten evenmin verschonen.

Waar verzoeker de vaststelling dat hij door studie zich een verhaal probeert eigen te maken voorbarig vindt, aangezien hij zijn verklaring zelf gecorrigeerd heeft door zich de aanval op het Kirkuk Palace Hotel te herinneren, gaat hij voorbij aan de door hem afgelegde verklaringen. Verzoeker verklaarde vooreerst dat Kirkuk meerdere keren door daesh is aangevallen toen hij er was en preciseert dit vervolgens tot twee keer, op een militaire kamp en aan een checkpoint (stuk 5 A, gehoorverslag, p. 9). Wanneer wat later tijdens dit gehoor de dossierbehandelaar de bewoordingen "Kirkuk Palaca Hotel" uitspreekt, zegt verzoeker enkel dat hij dit kent (stuk 5A, gehoorverslag, p. 11). Wanneer gevraagd wordt of er iets is voorgevallen antwoordt verzoeker vooreerst dat hij het niet weet, waarna hij spontaan begint te vertellen over het incident in het hotel en spreekt hij over "een zware strijd", waar niemand levend is uitgekomen (stuk 5A, gehoorverslag, p. 11). Gelet op de door verzoeker zelf geschetste ernst van dit incident is het niet aannemelijk dat verzoeker hiervan in eerste instantie geen melding maakt wanneer hij incidenten opsomt en zelfs eerst aangeeft niet te weten of er iets is voorgevallen. Dergelijke verklaringen ontberen dan ook enige doorleefdheid waardoor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht kon stellen dat verzoeker zich door studie een verhaal eigen heeft proberen te maken. Het weze herhaald dat het argument dat verzoekster zich dit voorval aan het hotel wel herinnerde niets afdoet aan verzoekers verklaringen.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen omtrent hun beweerde regio van herkomst en bijgevolg evenmin aan hun asielrelaas, met als gevolg dat de documenten die ter staving ervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. In weerwil tot wat verzoeker aangeeft stelt de Raad bovendien vast dat verzoeker slechts kleurenfotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Uit de enveloppe blijkt vervolgens enkel dat er documenten vanuit Kirkuk werden verstuurd, doch dit biedt geen uitsluitel over verzoekers' verblijfplaatsen in Irak. Ook de neergelegde foto's van de kiezerskaart betreffen slechts foto's en geen origineel exemplaar, waardoor ook hier geen bewijswaarde kan aan worden verleend. Het is de Raad overigens niet duidelijk waarom er slechts foto's worden neergelegd en niet de originele kieskaart. Volledigheidshalve moet erop worden gewezen dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat Iraakse documenten heel gemakkelijk verkrijgbaar zijn, zowel in Irak als daarbuiten, tegen betaling en corruptie waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook moet gerelativeerd worden.

Aangezien verzoekers niet aannemelijk maken dat zij van Kirkuk afkomstig zijn, kan geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben voorgedaan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Aan verzoekers' Iraakse nationaliteit wordt op het eerste zicht niet getwijfeld. Verzoekers maken echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit Kirkuk, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoekers hun recente afkomst uit Kirkuk niet aannemelijk kon maken. Verzoekers maken hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers' (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De verwijzing naar de veiligheidssituatie in Kirkuk in het verzoekschrift en de aanvullende nota en het bijbrengen van algemene informatie dienaangaande is derhalve niet dienstig.

De Raad besluit dat verzoekers geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

2.6. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met het oog op verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF